సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు

రామ్ ప్రసాద్ విశ్వకర్మ

వర్సెస్

ది చైర్మన్, ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్

(పి.బి. గజేంద్రగడ్కర్, కె. ఎన్. వాంచూ మరియు కె.సి. దాస్ గుప్తా, న్యాయమూర్తులు.)

పారిశ్రామిక వివాదం – కార్మికుల తొలగింపు – యూనియన్ లేవనెత్తిన పారిశ్రామిక వివాదం – ట్రిబ్యునల్ ముందు కార్మికుని ప్రాతినిధ్యం – పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం , 1947 (14/1947), సెక్షన్లు. 2(k), 36.

అప్పీలుదారు యొక్క సేవలను అతని యజమాని రద్దు చేయడంపై అతని యూనియన్ ఒక పారిశ్రామిక వివాదాన్ని లేవనెత్తింది మరియు అనేక ఇతర వివాదాలతో పాటు అతని తొలగింపు ప్రశ్నను పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్‌కు సూచించబడింది. కేసు అనేక వాయిదాల తర్వాత యాజమాన్యం మరియు యూనియన్ వివాదంలో ఉన్న అన్ని అంశాలను కోర్టు వెలుపల పరిష్కరించేందుకు రాజీ కోసం ఉమ్మడి పిటిషన్‌ను దాఖలు చేశాయి. దీనికి ముందు అప్పీలుదారు తనకు విశ్వాసం లేని మరియు తన తరపున రాజీ కుదుర్చుకునే అధికారం లేని యూనియన్ కార్యదర్శికి బదులుగా తన సహోద్యోగులలో ఇద్దరు ప్రాతినిధ్యం వహించడానికి అనుమతించమని ప్రార్థిస్తూ ఒక దరఖాస్తును దాఖలు చేశారు. రాజీ పరంగా అవార్డు ఇచ్చిన ట్రిబ్యునల్ ఈ ప్రార్థనను అనుమతించలేదు. అప్పీలుదారు, ఆ తర్వాత , తనకు నచ్చిన వ్యక్తి తనకు ప్రాతినిధ్యం వహించడానికి అనుమతించని ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఉత్తర్వును రద్దు చేయమని మరియు రాజీని నమోదు చేయకూడదని ట్రిబ్యునల్‌కు ఆదేశాన్ని కూడా రద్దు చేయమని ప్రార్థిస్తూ హైకోర్టుకు దరఖాస్తు చేశాడు . హైకోర్టు రిట్ పిటిషన్‌ను క్లుప్తంగా కొట్టివేసింది. స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్‌పై,

అప్పీలుదారు తరఫున తన కేసును సమర్థించిన యూనియన్ కార్యదర్శి ఇప్పటికే ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నప్పుడు , అప్పీలుదారుకు ప్రత్యేక ప్రాతినిధ్యానికి అర్హత లేదు . పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ .2(క)లో నిర్వచించిన విధంగా ఒక వ్యక్తిగత పనివాడు మరియు

యజమాని మధ్య వివాదానికి కార్మిక సంఘం లేదా గణనీయమైన సంఖ్యలో కార్మికులు తీసుకుంటే తప్ప అది పారిశ్రామిక వివాదం కాకూడదు . వ్యక్తిగత శ్రామికుడు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం కింద వివాదానికి పక్షంగా మారినప్పుడు , అతను తన కారణాన్ని సమర్థించిన యూనియన్ తో సంబంధం లేకుండా పార్టీగా ఉంటాడు.

సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ ట్రాన్స్‌పోర్ట్ సర్వీస్ లిమిటెడ్. వర్సెస్ రఘునాథ్ గోపాల్ పాల్వర్ధన్, [1954] SCR 956, అనుసరించబడింది.

ఈ విషయంలో సాధారణ నియమం ఏదీ నిర్దేశించబడనప్పటికీ , సంబంధిత కార్మికుని యొక్క ఇతర ప్రాతినిధ్యాన్ని సమర్థించే అసాధారణమైన పరిస్థితులు లేనప్పుడు ట్రేడ్ యూనియన్‌లోని అధికారి ప్రాతినిధ్యం ప్రక్రియ అంతటా కొనసాగాలనేది సాధారణ నియమం.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం.31/1960.

1957లోని ఇతర జ్యుడీషియల్ కేసు నం.165లో పాట్నా హైకోర్టు మార్చి 14, 1957 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్.

పి.కె. ఛటర్జీ, అప్పీలుదారు కోసం.

ఎస్పీ. వర్మ, ప్రతివాదులు నంబర్ 1 మరియు 4 కోసం.

నూని కుమార్ చక్రవర్తి మరియు బి. పి. మహేశ్వరి, ప్రతివాది నం. 2 కొరకు.

1960. డిసెంబర్ 12. న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పు

దాస్ గుప్తా, న్యాయమూర్తి. – స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా ఈ అప్పీల్ పాట్నాలోని హై కోర్ట్ ఆఫ్ జ్యుడికేచర్ యొక్క ఆర్టికల్.226 మరియు ఆర్టికల్.227 ప్రస్తుత అప్పీలుదారు యొక్క దరఖాస్తును సారాంశంగా కొట్టివేసేందుకు వ్యతిరేకంగా ఉంది . అప్పీలుదారు అక్టోబరు , 1943 నుండి దిఘా ఫ్యాక్టరీ ఆఫ్ బాటా షూ కంపెనీ (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్‌లో ఉద్యోగం చేస్తున్న శ్రామికుడు . జనవరి 13, 1954న కంపెనీ యాజమాన్యం అతను పని వేళల్లో ఫ్యాక్టరీ లోపల యూనియన్ వ్యతిరేక కార్యకలాపాలకు పాల్పడుతున్నాడని ఆరోపిస్తూ ఛార్జిషీట్‌ను అందించింది, కాబట్టి సెక్షన్.12B(1) కంపెనీ స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్ మరియు రూల్స్ ప్రకారం నేరం. జనవరి 14 న, అతను

అభియోగాన్ని తిరస్కరిస్తూ మరియు క్షమించమని కోరుతూ లిఖితపూర్వక సమాధానం సమర్పించాడు. జనవరి 15న, జనవరి 18, 1954 నుండి అమలులోకి వచ్చేలా అతని సేవలను రద్దు చేస్తూ మేనేజ్‌మెంట్ ఒక ఉత్తర్వు చేసింది. యూనియన్ ద్వారా ఈ తొలగింపు ప్రశ్నపై పారిశ్రామిక వివాదం లేవనెత్తబడింది మరియు అనేక ఇతర వివాదాలతో పాటు ఏప్రిల్ 29, 1955 నాటి నోటిఫికేషన్ ద్వారా బీహార్‌లోని ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్‌కు రిఫర్ చేయబడింది . యూనియన్ మరియు మేనేజ్‌మెంట్ వ్రాతపూర్వక ప్రకటనలు దాఖలు చేసిన తర్వాత , ఫిబ్రవరి 20, 1956, పాట్నాలో విచారణకు నిర్ణయించబడింది. ఆ తర్వాత వివాదాలన్నీ రాజీ పడబోతున్నాయని పేర్కొంటూ ఇరు పక్షాలు గడువు కోరుతూ దాఖలు చేసిన ఉమ్మడి పిటిషన్‌పై ట్రిబ్యునల్ అనేక వాయిదాలు ఇచ్చింది. నవంబర్ 16, 1956న, ట్రిబ్యునల్ డిసెంబరు 20, 1956న "రాజీ లేదా విచారణను దాఖలు చేయడం" కోసం ఒక ఉత్తర్వు చేసింది. డిసెంబరు 20, 1956న, అయితే సమయం కోసం తాజా దరఖాస్తు దాఖలు చేయబడింది , అయితే కొన్ని విషయాలపై ఇప్పటికే అంగీకారం కుదిరిందని మరియు ఇతర విషయాలను పరిష్కరించుకోవడానికి అవకాశం కోరబడింది. అయితే కేసు రాజీ లేదా విచారణ కోసం జనవరి 21, 1957కి వాయిదా పడింది. ఆ తేదీన మళ్లీ పిటిషన్ దాఖలు చేయబడింది మరియు ఫిబ్రవరి 1, 1957 వరకు సమయం పొడిగింపు అనుమతించబడింది. జనవరి 31న, పార్టీలు, అంటే మేనేజ్‌మెంట్ మరియు యూనియన్ అన్ని వివాదాలను పరిష్కరించేందుకు రాజీ కోసం ఉమ్మడి పిటిషన్‌ను దాఖలు చేశాయి.

దీనికి ముందు, జనవరి 12, 1957న, ప్రస్తుత అప్పీలుదారు, యూనియన్ సెక్రటరీ అయిన ఫతే సింగ్‌కు బదులుగా, డి.ఎన్. గంగూలీ మరియు ఎం.పి.గుప్తా అనే ఇద్దరు సహోద్యోగులను ట్రిబ్యునల్‌లో తన వాదనను వాదించడానికి అనుమతించవలసిందిగా ప్రార్థిస్తూ దరఖాస్తు చేసుకున్నారు, మరియు అతనిపై తనకు నమ్మకం లేనందున తన కేసును ఫతే సింగ్ ప్రాతినిధ్యం వహించాలని అతను కోరుకోలేదు. ఫిబ్రవరి 26, 1957 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా ట్రిబ్యునల్ ఈ దరఖాస్తును కొట్టివేసింది. మార్చి 7, 1957న, అప్పీలుదారు తన కేసులో ఎలాంటి ఒడంబడిక కుదుర్చుకోవడానికి ఫతే సింగ్‌కు అధికారం ఇవ్వలేదని పేర్కొంటూ , అతని కేసుకు సంబంధించి ఒడంబడిక అంగీకరించకూడదు మరియు అతను మరియు అతని ఏజెంట్ల వాదనలు తన కేసు డిస్పోసల్ ముందు వినిపించాలి అని ప్రార్థిస్తూ తాజా పిటిషన్‌ను దాఖలు చేశారు. ట్రిబ్యునల్ ఈ ప్రార్థనను అనుమతించలేదు మరియు మార్చి 11, 1957 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా , రాజీ పిటిషన్ పరంగా ఒక అవార్డు ఇవ్వబడింది.

అప్పీలుదారు మార్చి 13, 1957న పాట్నా హైకోర్టుకు తన దరఖాస్తును దాఖలు చేశాడు , ట్రిబ్యునల్ ఫతే సింగ్ స్థానంలో యూనియన్ కార్యదర్శి ని అతని స్వంత ఎంపిక ద్వారా ప్రాతినిధ్యం కోసం చేసుకున్నప్రార్థనను తిరస్కరించింది, ఫిబ్రవరి 26, 1957 నాటి ఈ ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వును రద్దు చేస్తూ తగిన రిట్ లేదా డైరెక్షన్ జారీ చేయమని ప్రార్థించాడు. అప్పీలుదారు కేసుకు సంబంధించి రాజీని నమోదు చేయకూడదని మరియు సెటిల్‌మెంట్‌ను సూచించకుండా మరియు సరైన తీర్పుపై తన అవార్డును ఇవ్వాలని ట్రిబ్యునల్‌పై ఆదేశాలు ఇవ్వాలని కూడా ఈ పిటిషన్‌లో ప్రార్థన చేయబడింది. హైకోర్టు ఈ దరఖాస్తును క్లుప్తంగా కొట్టివేసింది. స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా ప్రస్తుత అప్పీల్‌కు ప్రాధాన్యత ఇవ్వడం ఆ తొలగింపు ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా ఉంది.

యూనియన్ కార్యదర్శి ఫతే సింగ్‌కు బదులుగా తనకు నచ్చిన వ్యక్తి కి ప్రాతినిధ్యం వహించాలని అతని దరఖాస్తును తిరస్కరించడంలో మరియు ఆ తర్వాత సూచన దాని ఆధారంగా అవార్డు ఇవ్వడంలో ట్రిబ్యునల్ తీవ్రమైన పొరపాటు చేసిందని అప్పీలుదారు తరపున వాదించారు. హైకోర్టు ముందు దరఖాస్తు చేసిన తేదీలో అవార్డు ఇప్పటికే ఇవ్వబడింది మరియు అవార్డు ఇవ్వకూడదని ట్రిబ్యునల్‌లో ప్రార్థించినట్లు ఎటువంటి ఆదేశాలు ఉండవని గమనించాలి. అయితే, ప్రత్యేక ప్రాతినిధ్యం కోసం తన దరఖాస్తును తిరస్కరించడంలో ట్రిబ్యునల్ తప్పు చేసిందనే అప్పీలుదారు వాదన సరైనదైతే , ప్రాతినిధ్య ప్రశ్నపై మరియు అవార్డుకు సంబంధించి అతనికి సరైన ఉపశమనం కలిగించే ఉత్తర్వుకు అతను అర్హులు.

మా నిర్ణయం కోసం ఉత్పన్నమయ్యే ఏకైక ప్రశ్న ఏమిటంటే , అప్పీలుదారు తన కారణాన్ని సమర్థించిన యూనియన్ ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నప్పటికీ , దాని కార్యదర్శి ఫతే సింగ్, అతను ప్రత్యేక ప్రాతినిధ్యానికి అర్హుడా? అప్పీలుదారు వాదన ఏమిటంటే, అతను తన స్వంత హక్కులో వివాదానికి పక్షం వహించాడు మరియు అతని స్వంత ఇష్టానుసారం ప్రాతినిధ్యం వహించే హక్కు ఉంది. కార్మికుడు సభ్యునిగా ఉన్న యూనియన్‌లో ఒక వ్యక్తి శ్రామికుడికి సంబంధించిన వివాదాన్ని సాధారణంగా కార్మికులను ప్రభావితం చేసే అంశంగా స్వీకరించినప్పుడు మరియు దాని ఆధారంగా పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం కింద ఒక రిఫరెన్స్ ఇవ్వబడిందా అనే ప్రశ్న యూనియన్ నుండి స్వతంత్రంగా వినడానికి నిస్సందేహంగా కొంత ప్రాముఖ్యత ఉంది. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 36 ద్వారా వివాదానికి పక్షంగా ఉన్న పని మనిషి ప్రాతినిధ్యం గురించిన ప్రశ్న పరిష్కరించబడుతుంది. ఆ సెక్షన్ అటువంటి పనివాడు చట్టం క్రింద ఏదైనా ప్రక్రియలో ప్రాతినిధ్యం వహించడానికి అర్హత కలిగి ఉంటాడు , (a) అతను సభ్యుడిగా ఉన్న రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ యూనియన్

అధికారి, (బి) అతను సభ్యుడిగా ఉన్న ట్రేడ్ యూనియన్ అనుబంధంగా ఉన్న కార్మిక సంఘాల సమాఖ్య అధికారి మరియు (సి) సంబంధిత కార్మికుడు ఏ ట్రేడ్ యూనియన్‌లో సభ్యుడు కానట్లయితే సంబంధిత కార్మిక సంఘం అధికారి పరిశ్రమ , లేదా ఆ పరిశ్రమలో పనిచేసిన ఇతర పనివాడు. అప్పీలుదారు ట్రేడ్ యూనియన్ సభ్యుడు ; మరియు అతను వాస్తవానికి ట్రిబ్యునల్ ముందు విచారణలో ఆ యూనియన్ అధికారి , దాని కార్యదర్శి ఫతే సింగ్ ద్వారా ప్రాతినిధ్యం వహించాడు. ఈ అధికారి ద్వారా యూనియన్ , అతని తరపున లిఖితపూర్వక ప్రకటనను దాఖలు చేసింది. జనవరి 12, 1957 వరకు, అప్పీలుదారు ప్రత్యేక ప్రాతినిధ్యం కోసం తన దరఖాస్తును దాఖలు చేసినప్పుడు , ఈ అధికారి అప్పీలుదారు తరపున విచారణల నిర్వహణకు బాధ్యత వహించారు. ఆ తేదీకి ముందు , అప్పీలుదారు ఈ ప్రాతినిధ్యానికి ఎటువంటి అభ్యంతరం వ్యక్తం చేసినట్లు కనిపించదు. ప్రశ్న ఏమిటంటే , ఆ తర్వాత తన ఆసక్తులను తన ప్రతినిధి త్యాగం చేస్తున్నారని అతను భావించినప్పుడు, అతను ఆ ప్రాతినిధ్యాన్ని రద్దు చేయాలని క్లెయిమ్ చేయవచ్చా మరియు ప్రాతినిధ్యం వేరొకరి ద్వారా వహిస్తున్నట్లు చెప్పవచ్చా ఈ ప్రశ్నను నిర్ణయించేటప్పుడు , పారిశ్రామిక వివాదాల పరిష్కారంలో సామూహిక బేరసారాల ప్రాముఖ్యతను మనం గుర్తుంచుకోవాలి మరియు మరోవైపు , వివాదానికి సంబంధించిన పక్షం న్యాయమైన విచారణను కలిగి ఉండాలనే సూత్రం. ఈ సూత్రం యొక్క ఆవశ్యకతలను అంచనా వేయడంలో , పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం కింద ఒక వ్యక్తి వివాదానికి పార్టీగా మారినప్పుడు అతను ఒక పక్షంగా ఉంటాడు , యూనియన్ నుండి స్వతంత్రంగా ఉండడు అనే వాస్తవాన్ని కూడా గమనించడం అవసరం మరియు సరైనది.

పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 2(k) లో నిర్వచించిన విధంగా ఒక వ్యక్తి కార్మికుడు మరియు యజమాని మధ్య వివాదాన్ని కార్మికుల సంఘం లేదా గణనీయమైన సంఖ్యలో పరిగణనలోకి తీసుకుంటే తప్ప అది పారిశ్రామిక వివాదం కాదనే విషయం ఇప్పుడు బాగా పరిష్కరించబడింది. పనివారి సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ ట్రాన్స్‌పోర్ట్ సర్వీస్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ రఘునాథ్ గోపాల్ పట్వర్ధన్ ([1954] SCR 956) న్యాయస్థానం తరపున మాట్లాడుతున్న శ్రీ జస్టిస్ వెంకటరామ అయ్యర్ ఈ విషయంలో అనేక నిర్ణయాలను పరిశీలించిన తర్వాత న్యాయపరమైన అభిప్రాయం యొక్క ప్రాధాన్యత స్పష్టంగా అనుకూలంగా ఉందని అభిప్రాయపడ్డారు. ఒక యజమాని మరియు ఒకే ఉద్యోగి వ్యక్తిగతంగా ఒక పారిశ్రామిక వివాదం కాకూడదు కానీ అది ఒక యూనియన్ లేదా అనేక మంది కార్మికులు తీసుకుంటే అది ఒకటి కావచ్చు. " సెక్షన్ 2(k) యొక్క

భాష యజమాని మరియు ఒకే ఉద్యోగి మధ్య వివాదాలను కవర్ చేయడానికి తగినంత విస్తృతంగా ఉన్నప్పటికీ, "పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం యొక్క పథకం దానిలో అందించిన యంత్రాంగాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్నట్లు కనిపిస్తోంది. ఒక వర్గంగా కార్మికుల హక్కులను కలిగి ఉన్న వివాదాలను మాత్రమే పరిష్కరించేందుకు మరియు ఒక కార్మికుని వ్యక్తిగత హక్కులను తాకిన వివాదాన్ని చట్టం కింద తీర్పు ఇవ్వడానికి ఉద్దేశించబడలేదు , అదే సమయంలో వాటిని పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు".

అనేక తదుపరి నిర్ణయాలలో న్యాయస్థానం తిరిగి ధృవీకరించిన ఈ అభిప్రాయం ఆధునిక పారిశ్రామిక జీవితంలో పనివాడు మరియు యజమానుల మధ్య సామూహిక బేరసారాల యొక్క గొప్ప ప్రాముఖ్యతను గుర్తిస్తుంది. సామూహిక బేరసారాల రోజుల ముందు , అతని యజమాని నుండి సేవా ఒప్పందాల కోసం సహేతుకమైన నిబంధనలను పొందడంలో ఎంత ప్రతికూలంగా ఉందో అందరికీ తెలుసు. దేశంలో ట్రేడ్ యూనియన్లు అభివృద్ధి చెందడం మరియు సామూహిక బేరసారాలు ఒక నియమంగా మారడంతో , యజమానులు కాంట్రాక్టుల తయారీకి లేదా సవరించడానికి మాత్రమే కాకుండా , క్రమశిక్షణా చర్యలు తీసుకునే విషయంలో వ్యక్తిగత కార్మికులకు బదులుగా కార్మికుల ప్రతినిధులతో వ్యవహరించడం అవసరమని మరియు సౌకర్యవంతంగా ఉందని భావించారు. ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా మరియు అన్ని ఇతర వివాదాలకు సంబంధించి.

దీనికి అవసరమైన పరిణామం ఏమిటంటే , వ్యక్తిగత కార్మికుడు యూనియన్‌తో సంబంధం లేకుండా పారిశ్రామిక వివాదానికి ఏ దశలోనూ భాగస్వామి కాదు. యూనియన్ లేదా తమ స్పాన్సర్ ద్వారా వ్యక్తిగత వివాదాన్ని పారిశ్రామిక వివాదంగా మార్చిన కార్మికులు , ట్రిబ్యునల్‌లో జరిగే విచారణల నిర్వహణలో తమ అభిప్రాయాన్ని చెప్పుకోవచ్చు.

పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 36 వివాదానికి పక్షంగా ఉన్న పనివాడు అతను సభ్యుడిగా ఉన్న రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ యూనియన్‌కు చెందిన అధికారి ద్వారా ప్రాతినిధ్యం వహించడానికి అర్హులని అందించడం ద్వారా ఈ స్థానాన్ని గుర్తిస్తుంది అని అనుకోవడం సమంజసం కాదు . ఈ విషయంలో సాధారణ నియమాన్ని రూపొందించడానికి ప్రయత్నించడం అవివేకం మరియు నిజానికి అసాధ్యం అయినప్పటికీ , మా అభిప్రాయం ప్రకారం , ట్రేడ్ యూనియన్‌లోని ఒక అధికారి అటువంటి ప్రాతినిధ్యాన్ని అసాధారణంగా లేనప్పుడు ప్రక్రియ అంతటా కొనసాగించాలి.

సంబంధిత కార్యకర్త యొక్క ఇతర ప్రాతినిధ్యాన్ని అనుమతించడానికి ట్రిబ్యునల్‌ను సమర్థించే పరిస్థితులు ప్రస్తుత సందర్భంలో , అటువంటి అసాధారణ పరిస్థితులు ఏవైనా ఉన్నాయని మేము సంతృప్తి చెందలేదు. యూనియన్ కార్యదర్శి ఫతే సింగ్ స్వయంగా అప్పీలుదారుపై ఫిర్యాదు చేయడం వల్ల తొలగింపు ఉత్తర్వులు వెలువడ్డాయని సూచించారు. ఏది ఏమైనప్పటికీ , ప్రతిదీ ఉన్నప్పటికీ, యూనియన్ అతని తొలగింపుకు వ్యతిరేకంగా ఈ అప్పీలుదారు కేసును తన స్వంత కేసుగా తీసుకుందని గమనించాలి. ఆ సమయంలో కూడా ఫతే సింగ్ యూనియన్ కార్యదర్శిగా ఉన్నారు. యూనియన్ అతని కారణాన్ని చేపట్టకపోతే , ఎటువంటి ప్రస్తావన ఉండేది కాదు. అన్ని పరిస్థితుల దృష్ట్యా , యూనియన్ సెక్రటరీ అయిన ఫతే సింగ్‌కు ప్రాధాన్యతనిస్తూ తనకు నచ్చిన ప్రతినిధుల ద్వారా ప్రాతినిధ్యం కోసం అప్పీలుదారు చేసిన ప్రార్థనను తిరస్కరించడంలో ట్రిబ్యునల్ ఎలాంటి పొరపాటు చేసిందని చెప్పలేమని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము.

చివరి ప్రయత్నంగా, అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది యూనియన్ తరపున ఎలాంటి రాజీకి ప్రవేశించే అధికారం యూనియన్ కార్యదర్శికి లేదని కోరాలనుకున్నారు. ట్రిబ్యునల్‌లో ఉన్న అప్పీలుదారుల దరఖాస్తులో గానీ లేదా హైకోర్టుకు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 మరియు ఆర్టికల్ 227 కింద అతని దరఖాస్తులో గానీ అటువంటి అభ్యర్థన తీసుకోలేదని మేము గుర్తించాము. నిజానికి కార్యదర్శికి రాజీ పడే అధికారం ఉందా లేదా అనేది ఈ దశలో లేవనెత్తడానికి వీలులేని వాస్తవం.

హైకోర్టులో దాఖలు చేసిన దరఖాస్తులో రాజీ కుదిరిందని మరియు దుర్మార్గంగా ఉందని ఒక ప్రకటన కూడా చేయబడింది. అప్పీలుదారు యొక్క తొలగింపుకు సంబంధించిన వివాదం యొక్క రాజీ యొక్క నిబంధనలు అతను తిరిగి ఉద్యోగం పొందలేడని , కానీ "మానవతా పరిగణనల ద్వారా కంపెనీ పక్షపాతం లేకుండా అతనికి మాత్రమే రూ.1,000/- (రూపాయిలు వెయ్యి) ఎక్స్‌గ్రేషియా చెల్లించడానికి అంగీకరించింది". ఈ రాజీని శ్రామికుడికి మేలు చేసే అంశంగా భావించిన దానిలో నమోదు చేయలేదని నిర్ధారించడానికి రికార్డులో ఎటువంటి మెటీరియల్ లేదు.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం, హైకోర్టు ఆర్డర్‌తో జోక్యం చేసుకోవడంలో మమ్మల్ని సమర్థించేది ఏమీ లేదు. రిట్ కోసం అప్పీలుదారు దరఖాస్తును తిరస్కరించడం తదనుగుణంగా అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది. ఖర్చులకు సంబంధించి ఆర్డర్ ఉండదు.

విచారణ సందర్భంగా కంపెనీ తరపు న్యాయవాది శ్రీ చక్రవర్తి కంపెనీ తరపున ఒక ప్రకటన చేశారు, ఎటువంటి పక్షపాతం లేకుండా కంపెనీ అప్పీలుదారుకు చెల్లించడానికి అంగీకరించిన రూ. 1,000 సెటిల్‌మెంట్ టర్మ్‌కు అదనంగా రూ. 500 (రూ. ఐదు వందలు) మాత్రమే ఎక్స్-గ్రేషియా ఇవ్వడానికి కంపెనీ ఒప్పకుంది. న్యాయవాది యొక్క ఈ ప్రకటన కంపెనీచే గౌరవించబడుతుందని మేము విశ్వసిస్తున్నాము.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.